

Carl Michael Bellman Salm nr. 32

ÖFWER E VANGELIUM PÅ T REDJE SÖNDAGEN I FASTAN. LUC. 11: V. 14.

Musik Henrik Bøggild

Wårt hjer - ta in - wigt til Guds ä - ra Och til den Hög - stas
bo - ning satt; För mörk - sens an - dar dag och natt, En wärk - stad
blir En syn - da - lä - ra, Et o - rent rum, en ö - de - plats; Det
blod som kring vårt hjer - ta flö - dar, Bär i hwar drop - pa
tu - sen dö - dar, Til det - ta Bel - ze - bubbs Pa - lats.

2) Den gamla swarta andan swäfwar
Med lögn och list och hala fjät:
Som spindeln på de klara nät,
I sina garn sit rof inwäfwar
Och fräckt förswarar hwad han får;
Med fruktan, högmod, ångst och ifwer,
Alt ljus han ur sin hydda drifwer
At aldrig Nådens Sol upgår.

3) Ja! ålderdomens kulna dagar,
I samma synda-ordning fly;
Hwar dag tilreds en Boning ny,
Som mörksens Furste wäl behagar
Til dess han någon gång drifts ut.
Det hjertat som han öfwerhopat,
Flyr han til dess det rent utsopat
Å nyo blir hans rum til slut.

4) Det späda bröst som knapt lärt andas,
Inom en blick af några år,
För alla stormar öppet står
Där gamla syndaqwal bortblandas,
Med nya lustars trug och lock;
Än guldets glänts vårt lugn beröfwar,
Än winet syndaträlen döfwar,
Än Delila och hennes flock.

5) Han då uti sin hämd tillåter,
Båd' bön och sång från själ och mund
Blott det ej sker af hjertans grund,
Och ögat ej botfärdigt gråter
Med blygsam syn til Nåde-Soln;
Hans Barn iklädas stilla seder,
Och ofta sjelf sit Barn han leder
Til Kyrkan och i Bigtestoln.

6) O JESU du vårt bröst bewara!
At det din boning blifwa må,
At dina Änglar där ingå
Och drifwa ut den swarta skara,
Som til fördärfwet jagar oss.
Hjelp! när vårt lifsslut du bestämmer,
At wi ej kastas ned i jämmer
Wid afgrundsdunder, blix och bloss.